

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL.M. ve věci

žalobce: X, narozený dne X
státní příslušnost Ukrajina
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Dařbujanem,
sídlem Jungmannova 351/2, Liberec II

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2023, č. j. OAM-11439-22/ZM-2023,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 28. 6. 2023, č. j. OAM-11439-22/ZM-2023, se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 11 228 Kč k rukám advokáta Mgr. Václava Dařbujana, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobce o vydání zaměstnanecké karty, neboť žalobce nesplňuje podmínku trestní zachovalosti.
2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že žalobce byl trestním příkazem Obvodního soudu Praha 9 ze dne 13. 7. 2022, č. j. 50 T 65/2022-33, shledán vinným ze spáchání úmyslného trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. Za tento přečin mu byl uložen peněžitý trest ve výměře 25 000 Kč a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 15 měsíců. Trestní příkaz nabyt právní moci dne 2. 8. 2022. Zjištěný stav věci dle žalovaného odpovídá důvodu pro neprodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty dle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a dále ve spojení s § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu a toto odsouzení nebylo dosud zahlazeno. Dne 18. 4. 2023 bylo vydáno usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9, č. j. 50 T 65/2022-53, o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti (řízení motorových vozidel), se zkušební dobou 13 měsíců, tj. do 29. 5. 2024, které nabylo právní moci dne 29. 4. 2023 a které figuruje i ve výpisu z evidence Rejstříku trestu. V evidenci Rejstříku trestů je rovněž uvedeno, že peněžitý trest žalobce uhradil dne 27. 2. 2023. Dle žalovaného je však podstatné, že odsouzení stále figuruje jako záznam v Rejstříku trestů, tudíž nebylo dosud zahlazeno, a na žalobce proto nelze pohlížet jako na osobu trestně zachovalou. Pokud žalobce nesplňuje podmínky pro udělení dočasné ochrany podle § 3 zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny, vyvolaným invazí Ruské federace, případně podle § 51 a 52 zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, udělují se občanům Ukrajiny dlouhodobá víza za účelem strpení pobytu na území z důvodu uvedeného v § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Žalobce má tedy možnost požádat o udělení tohoto víza a s ohledem na situaci na Ukrajině při splnění zákonných podmínek je také získat. Tím se značně omezuje dopad rozhodnutí do soukromé sféry žalobce, neboť ten z území České republiky nemusí vycestovat.

II. Žaloba

3. Žalobce ve včasné podané žalobě především zdůraznil, že uhradil peněžitý trest, který mu byl uložen, a proto se na něj hledí, jako by nebyl odsouzen, a ze zákona došlo k zahlazení tohoto trestu. Pokud jde o trest zákazu činnosti, bylo od výkonu tohoto trestu podmíněně upuštěno a žalobci byla stanovena zkušební doba v délce 13 měsíců. Vydáním usnesení, jímž bylo podmíněně upouštěno od výkonu trestu zákazu činnosti, které nabylo právní moci, byl trest vykonán a na žalobce by se tak mělo rovněž hledět, jako by nebyl odsouzen. Žalobce zdůraznil, že výpis

z Rejstříku trestů má pouze deklaratorní povahu a není veřejnou listinou. Pokud je v zákoně fikce zahlazení odsouzení po výkonu uloženého trestu, nemusí soud vydávat samostatné rozhodnutí o zahlazení odsouzení. Dle žalobce je závěr žalovaného o trestní nezachovalosti ryze formální, neboť samotný záznam bez ohledu na fikci neodsouzení postačuje správnímu orgánu k rozhodnutí o trestní nezachovalosti žalobce.

4. Žalobce dále namítal, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí vůbec nezabýval dopady napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. Žalovanému přitom je z úřední činnosti známo, že na území České republiky žije jediný potom žalobce – S. S., narozený dne X, s nímž se žalobce běžně stýká. Skutečnost, že žalovaný nezkoumal dopad napadeného rozhodnutí do rodinného života žalobce je sama o sobě důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. Argumentace žalovaného možností podat žádost o vízum strpění pobytu není dle žalobce případná. Tato víza jsou vydávána na přechodnou dobu po dobu trvání válečného konfliktu na Ukrajině a není jisté, jaký statut budou mít osoby požívající ochrany po zániku možnosti udělení víza strpění. Za této situace, i když není dopad napadeného rozhodnutí do rodinného života žalobce bezprostřední, může nastat v budoucnu a tuto okolnost musí žalovaný zohlednit. Ze všech uvedených důvodů žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný nerozporoval skutečnost, že peněžitý trest ve výši 25 000 Kč byl žalobcem uhrazen dne 27. 2. 2023 ani že dne 29. 4. 2023 bylo soudem rozhodnuto od upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, přičemž zkušební doba byla stanovena do 29. 5. 2024. Dle žalovaného trest zákazu činnosti (řízení motorových vozidel), zatím nebyl vykonán a nemohl tak být zahlazen. Tím byl naplněn důvod pro zamítnutí žádosti o vydání zaměstnanecké karty dle § 46 odst. 6 ve spojení s § 56 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců a tento důvod stále trvá. Na žalobce je třeba i nadále nahlížet jako na osobu, která není trestně zachovalá, neboť jeho odsouzení nebylo v době vydání napadeného rozhodnutí, a ani do současné doby není, zahlazeno. Skutečnost, že od zbytku trestu zákazu činnosti bylo podmíněně upouštěno na věci nic nemění, nelze hovořit o fikci zahlazení odsouzení. Teprve po uplynutí stanovené zkušební doby dojde k výkonu trestu zákazu činnosti, tj. k zahlazení odsouzení, samozřejmě za předpokladu, že se žalobce nedopustí dalšího protiprávního jednání. Žalovaný však považoval za opodstatněnou námitku, že v napadeném rozhodnutí nezkoumal dopad do soukromého a rodinného života žalobce. Tato povinnost vyplývá z § 56 odst. 2 zákona o pobytu cizinců a žalovaný se tak touto otázkou zabývat měl. Žalovaný proto stejně jako žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

IV. Posouzení krajským soudem

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního

orgánu v souladu s § 75 odst. 1 a odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

7. Dle § 46 odst. 6 písm. a) zákona o pobytu cizinců *pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 55, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává z důvodů uvedených v § 56, s výjimkou důvodu uvedeného v § 56 odst. 1 písm. f),*
8. Dle § 56 odst. 2 zákona o pobytu cizinců *dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže a) nesplňuje podmínku trestní zachovalosti (§ 174), nebo b) v uplynulých 5 letech porušil povinnost stanovenou tímto zákonem, za podmínky, že důsledky neudělení dlouhodobého víza budou přiměřené důvodu pro neudělení dlouhodobého víza. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto neudělení do soukromého a rodinného života cizince.*
9. Dle § 174 zákona o pobytu cizinců *za trestně zachovalého se pro účely tohoto zákona považuje cizinec, který nemá a) ve výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu, b) v dokladu cizího státu obdobném výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl odsouzen za jednání, které naplňuje znaky trestného činu.*
10. Zákon o pobytu cizinců tedy odsouzení za úmyslný trestný čin spojuje se zamítnutím žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty. Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 17. 6. 2020, č. j. 14 A 26/2020-40, uvedl: „Žalovaný oprávněně vycházel z výpisu evidence rejstříku trestů, který je založen ve spise. Další informace pro závěr o existenci důvodu pro neprodloužení platnosti zaměstnanecké karty, nebyly třeba, neboť tento výpis dostatečně prokazuje, že žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. V takovém případě není rozhodné, jakým jednáním byla naplněna skutková podstata daného úmyslného trestného činu, zda žalobce spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení, zda neprodleně zaplatil uložený peněžitý trest. Pro přijetí takového opatření zákon stanoví jedinou podmínku a to, aby se jednalo o pravomocné odsouzení za spáchání úmyslného trestného činu. Tím je vyjádřena závažnost zásahu do chráněných veřejných zájmů, když pro závadné jednání je vyžadován úmysl pachatele, tedy určitá vyšší kvalifikovanost jednání při naplňování skutkové podstaty trestného činu.“ I když se ve věci řešené Městským soudem v Praze jednalo o případ neprodloužení zaměstnanecké karty, jsou jeho závěry plně použitelné i na projednávanou věc.
11. Pokud žalobce vyzdvihoval, že Obvodní soud pro Prahu 9 jako soud trestní podmíněně upustil od výkonu zbytku jeho trestu zákazu řízení motorových vozidel, nelze přehlédnout rozdílnost náhledu trestního soudu od optiky správního orgánu v řízení o žalobcově pobytové žádosti. Skutečnost, že trestní soud rozhodl o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti nemá na existenci trestní zachovalosti žalobce žádný vliv. Žalobci bylo pouze podmíněně umožněno znovu řídit motorová vozidla. K tomu však trestní soud žalobci stanovil zkušební dobu až do 29. 5. 2024. Teprve po uplynutí stanovené zkušební doby dojde k výkonu trestu zákazu činnosti, tj. k zahlázení odsouzení, samozřejmě za předpokladu, že se žalobce nedopustí dalšího protiprávního jednání. V tomto směru

se soud ztotožňuje s náhledem žalovaného. Na žalobce je tedy skutečně nutno nadále nahlížet jako na osobu, která není trestně zachovalá, neboť jeho odsouzení nebylo v době vydání napadeného rozhodnutí, a ani do současné doby není, zahlazeno.

12. Krajský soud ale považuje za důvodnou druhou žalobní námitku, v níž žalobce žalovanému vyčítal, že se nezabýval dopady napadeného rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života. Žalovaný tuto skutečnost nezpochybňuje. Sám navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí, neboť povinnost posuzovat dopad rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce vyplývá přímo z § 56 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, a žalovaný si je vědom, že této své povinnosti nedostál. V dalším řízení bude tedy žalovaný muset dopady do žalobcova rodinného a soukromého života řádně posoudit.
13. Závěrem soud dodává, že žalovaný v odůvodnění napadeném rozhodnutí nesprávně odkazoval na ustanovení zákona o pobytu cizinců vztahující se k neprodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, a nikoliv k zamítnutí žádosti o vydání zaměstnanecké karty. I toto pochybení bude třeba v nové rozhodnutí ve věci odstranit.

V. Závěr a náklady řízení

14. S přihlédnutím ke všem shora uvedeným skutečnostem soudu nezbylo než napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušit. V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil, je v dalším řízení správním orgán dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.
15. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
16. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalobce, má tak právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení.
17. Ty byly v jeho případě tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 3 000 Kč a odměnou a náhradou hotových výdajů jeho právního zástupce. Odměna zástupce činí za dva úkony právní služby (převzetí věci, podání žaloby) v hodnotě 3 100 Kč za jeden úkon [§ 1 odst. 1, § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu] celkem částku 6 200 Kč. Náhrada hotových výdajů pak sestává z paušální částky 600 Kč (2 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Odměna zástupce tak včetně DPH ve výši 21 % činí 8 228 Kč. Soud uložil žalovanému, aby náklady řízení v celkové výši 11 228 Kč uhradil žalobci k rukám jeho právního zástupce, v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 2. listopadu 2023

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.
samosoudkyně